

Veresiye Yürekler

— Saliha Kaşıkır · 17 Haziran 2011

Hep bir hicran yarası sızar dudaklardan
Yüzler de ayrılığın beşik kertikleri
Yürekleri kafeslerine sığmayan,
Kuşların acı çığlıkları
Her daim alacaklı kalırlar zamana
Ve hep veresiye yaşam kırıntıları
Yüreklerde gizlidir de fırtına
Çıkamaz dışarıya, mühürlü kalır gözlerde
Esemez rüzgârgüllerinde
Kendi mezarlarında çürür yetim sevdalar
Cesaret edemezler baş kaldırmaya
Ser verirler de, bir ömür sır olarak kalırlar

Onları saran bir uçarı sevdıydı oysa
Yenibaharda sevda yelleri
Çıkartmışlardı bahçelerinden cıvı cıvı çiçekleri
Yar olmak için canana
Sığındılar Yaradan'a
Bir can vardı canından daha yakın
Bir can ki kanına kan doğrayan
Omuzlarında hüsrân saçlarında ihanet beyazı
Aşkın ve ayrılığın gönüllü oyuncularını
Ve klasik bir filmin kavuşamayanları

Kaybedilen anların tekrarı yoktu oysa
Açılan gemilerin ardından yüzölmez asla
Kalansa yalan ve acı yalnızlık birde
Bulutlar çekildiğinde ıslanmışlık kalır geriye
Bir de hayat kevgirindeki tortular, ellerinde
Çukurlaşır gözler uzaklara bakmaktan
Çürür yürekler vefasız beklemekten
Son damla hiç kurumaz kirpiklerin ucunda
Ağzına meme veremezsin sussun diye hasretin
Canhıraş bir ses çıkar sadece
Özlemin kurşunu saplanınca yüreğe